

ORDENANÇA GENERAL REGULADORA DELS PREUS PÚBLICS

Art. 1r. Naturalesa de l'Ordenança. 1. D'acord amb allò que disposa l'article 117, en relació amb l'article 41, ambdós de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals (modificats per l'article 66 de la Llei 25/1998, de 13 de juliol, sobre modificació del Règim legal de les taxes estatals i locals i de l'ordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic), l'Ajuntament estableix la present Ordenança general reguladora de les contraprestacions coactives i dels preus públics que conté les normes comunes, tant substantives com processals, que cal considerar, amb caràcter general, parts integrants de la regulació de cadascun d'aquells, en tot allò que aquestes no regulin expressament.

2. Els preus públics a què es refereix l'article 13è, l'aprovació dels quals no es faci mitjançant ordenança, només contindran els elements indispensables per a la fixació de la quantia corresponent així com, si escau, aquells criteris específics de gestió, liquidació o recaptació que siguin necessaris d'acord amb la naturalesa de l'aprofitament o del servei de què es tracti. La present Ordenança general, per tant, és directament aplicable en la resta d'aspectes.

Art. 2n. Concepte. 1. Tenen la consideració de preus públics les contraprestacions pecuniàries que se satisfacin per les prestacions de serveis i la realització d'activitats efectuades en règim de drets públics, quan hi concorren les circumstàncies següents:

- a. Si es tracta de serveis o activitats que no són de sol·licitud o de recepció obligatòries pels administrats.
- b. Si alhora són prestats o realitzades pel sector privat.

2. A l'efecte d'allò que estableix l'apartat 1, no es considera voluntària la sol·licitud pels administrats:

- a. Si els és imposada per disposicions legals o reglamentàries.
- b. Si el servei o l'activitat sol·licitats són essencials o imprescindibles per a la vida privada o social dels administrats.

3. S'entendran compreses dins els preus públics dels apartats anteriors d'aquest article les contraprestacions que corresponguin, entre d'altres, als conceptes següents:

-Entrades i serveis oferts pels museus i serveis culturals.

-Ensenyament en escoles bressol.

-Ensenyaments especials.

-Quotes d'entrada i serveis oferts a les instal·lacions esportives de gestió directa.

-Serveis d'inspecció sanitària en general i anàlisis químiques, bacteriològiques i de qualsevol altra mena.

-Serveis a la gent gran.

-Serveis especials d'enllumenat i funcionament de les fonts ornamentals.

Art. 3r. Obligats al pagament. 1. Són subjectes obligats al pagament dels preus públics les persones físiques o jurídiques que són afectades o beneficiades personalment o en llurs béns pel servei prestat o l'activitat realitzada.

2. Estan solidàriament obligats al pagament:

- a. Els que hagin sol·licitat la prestació del servei.
- b. Les activitats per les quals cal satisfer les contraprestacions, encara que no hagin demanat la corresponent llicència, autorització o concessió.

3. No estan obligades al pagament de preus públics les administracions públiques per als aprofitaments inherents als serveis públics de comunicacions que explotin directament i per a tots els que immediatament interessin la seguretat ciutadana i la defensa nacional.

4. El pagament de qualsevol preu públic per activitats o serveis efectuats i no autoritzats prèviament o que ultrapassin els límits de l'autorització rebuda, no comporta, en cap cas, la legalització de les activitats o prestacions no autoritzades o ultrapassades, i és compatible amb la suspensió de la prestació del servei i amb les sancions o altres mesures que corresponguin.

5. Quan per raons no imputables a l'obligat al pagament del preu públic no es faci l'activitat, no procedirà la devolució de l'import corresponent.

Art. 4t. Quantia. 1. L'import dels preus públics per prestació de serveis o realització d'activitats haurà de donar cobertura, com a mínim, fins al cost del servei prestat o de l'activitat realitzada.

2. Quan hi hagi raons socials, benèfiques, culturals o d'interès públic que així ho aconsellin, l'Ajuntament podrà fixar contraprestacions per sota dels límits fixats en l'apartat anterior.

Art. 5è. Naixement de l'obligació de pagament. 1. L'obligació de pagar els preus públics neix amb l'inici de la prestació del servei o la realització de l'activitat, tot i que l'Ajuntament pot exigir el dipòsit previ de l'import total o parcial.

2. Igualment, l'obligació de pagament neix del preu públic en el moment d'utilitzar un servei, encara que no hagi estat autoritzat.

3. Un cop nascuda l'obligació de pagament, i un cop transcorreguts els terminis de pagament establerts per a cadascuna de les diferents contraprestacions sense que s'hagi acreditat el pagament que correspongui, l'Ajuntament pot exigir aquests deutes per la via de constrenyiment, d'acord amb allò que s'estableix en l'article 13.

Art. 6è. Períodes de pagament. Per al pagament de cada preu públic, els períodes de caràcter voluntari seran els que s'assenyalin en les respectives ordenances reguladores, normes d'aplicació o, si escau, calendari de cobraments aprovat anualment per l'Ajuntament.

Art. 7è. Procediment de recaptació. 1. La recaptació de les contraprestacions es farà:

- a. En període voluntari.
- b. En període executiu.

2. El procediment recaptador només se suspendrà per les raons i en els casos expressament previstos per la Llei.

Art. 8è. Domiciliació en entitats de dipòsit. 1. Els obligats al pagament podran domiciliar el pagament dels deutes pels preus públics en comptes oberts en entitats de dipòsit.

2. Les domiciliacions fetes pels obligats al pagament tindran validesa durant el temps que duri la prestació del servei fins que el mateix interessat no les anul·li o les canviï.

Art. 9è. Falta de pagament. 1. La falta de pagament en el termini establert produeix el cessament automàtic de la prestació del servei o l'activitat objecte de la contraprestació exigida.

Art. 10è. Gestió de les contraprestacions. 1. L'Administració pot exigir dels usuaris totes les declaracions o aportacions de dades que consideri necessàries per conèixer el grau real d'utilització del servei i pot, així mateix, fer les comprovacions oportunes.

2. En el cas que els usuaris no facilitin les dades sol·licitades o impedeixin les comprovacions esmentades anteriorment, l'Administració municipal podrà practicar les liquidacions per estimació, partint de les dades que posseeixi.

Art. 11è. Interessos. Quan els preus públics no s'hagin satisfet en el venciment que els correspongui, l'Administració municipal pot exigir, a més de les quotes vençudes, els interessos de demora corresponents, un cop hagi transcorregut un mes des del venciment de l'obligació.

Art. 12è. Constrenyiment. Passat el període voluntari de pagament, l'Ajuntament exigirà les quantitats que es deugin per la via de constrenyiment.

Art. 13è. Data d'aprovació i vigència. Aquesta Ordenança, aprovada definitivament pel Consell Plenari amb data 22 de desembre de 1999, començarà a regir l'1 de gener del 2000 i continuarà vigent mentre no se n'acordi la modificació o derogació.